-แนวข้อสอบ ปลายภาค
1. โยนลูกเต๋า 2 ลูก 1 ครั้ง จงหาความน่าจะเป็นที่ ผลรวมของหน้าลูกเต๋าทั้งสองลูกมีค่าตั้งแต่ 6 ถึง 9
18/36
19/36
<mark>20/36</mark>
21/36
2. โยนลูกเต๋า 2 ลูก 1 ครั้ง จงหาความน่าจะเป็นที่ ผลรวมของหน้าลูกเต๋าทั้งสองลูกมีค่าตั้งแต่ 6 ถึง 9 หรือ ผลคูณของหน้าลูกเต๋า ทั้งสองลูกไม่เกิน 10
27/36
28/36
29/36
<mark>30/36</mark>
3. โยนลูกเต๋า 2 ลูก 1 ครั้ง จงหาความน่าจะเป็นที่ ผลรวมของหน้าลูกเต๋าทั้งสองลูกมีค่าตั้งแต่ 6 ถึง 9 ถ้า ผลคูณของหน้าลูกเต๋าทั้ง สองลูกไม่เกิน 10
9/36
<mark>9/19</mark>
8/19
8/36

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 4 ถึง ข้อ 7
จากข้อมูลสถิติพบว่าค่าเฉลี่ยจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด19 คือ 3 คนต่อจังหวัด สมมติว่าจำนวนผู้ติดเชื้อโควิค19 มีการแจกแจงความ น่าจะเป็นแบบปัวซอง จงตอบคำถามต่อไปนี้ กำหนดให้ e ⁻³ = 0.0498 และ e ⁻⁶ = 0.0025
4. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่ในจังหวัดหนึ่งจะมีผู้ติดเชื้อโควิด19 จำนวน 4 คน
0.1680
0.1068
0.6018
0.6801
5. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่ในจังหวัดหนึ่งจะมีผู้ติดเชื้อโควิด19 ตั้งแต่ 2 ถึง 5 คน
0.7961
0.6179
0.6791
0.7169
6. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่ใน 2 จังหวัดใด ๆ รวมกัน จะมีผู้ติดเชื้อโควิด19
0.7599
0.9975
0.9597
0.7995
7. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่ใน 2 จังหวัดใด ๆ รวมกัน จะมีผู้ติดเชื้อโควิดไม่เกิน 2 คน
0.6002
0.2006
<mark>0.0620</mark>
0.0260

คำถามต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 8 - ข้อ 11
จากสถิติของผู้ติดเชื้อโรคโควิด19 สมมติว่าผู้ติดเชื้อโรคโควิดแต่ละคนจะหายจากโรคนี้เป็นอิสระกัน และมีความน่าจะเป็นที่จะหาย จากโรคนี้ 0.9 จงตอบคำถามต่อไปนี้
8. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่คนไข้โรคโควิด19 จำนวน 7 คน จะหายจากโรคนี้ 5 คน
<mark>0.1240</mark>
0.2401
0.4012
0.0124
9. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่คนไข้โรคโควิด19 จำนวน 7 คน จะหายจากโรคนี้อย่างน้อย 5 คน
0.9347
0.9437
0.9374
<mark>0.9743</mark>
10. จงคำนวณความน่าจะเป็นคนไข้โรคโควิด19 จำนวน 7 คน จะไม่หายจากโรคนี้มากกว่า 1 คน
0.1497
0.4971
0.9714
0.7149
11. คนไข้โรคโควิด 19 จำนวน 7 คน จะมีค่าเฉลี่ยจำนวนผู้หายจากโรคนี้จำนวนกี่คน
0.63 คน
4 คน
<mark>6.3 คน</mark>
0.4 คน

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 12 - ข้อ 15
สมมติว่าระยะฟักตัวของเชื้อไวรัสโควิด19 ในคน ๆ ใด มีการแจกแจงปกติ มีค่าเฉลี่ย 5 วันและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2 วัน จง ตอบคำถามต่อไปนี้
12. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่คนผู้หนึ่งที่ติดเชื้อไวรัสโควิด19 จะมีระยะเวลาฟักตัว น้อยกว่า 3 วัน
0.8413
<mark>0.1587</mark>
0.3085
0.6915
13. จงคำนวณความน่าจะเป็นที่คนผู้หนึ่งที่ติดเชื้อไวร้สโควิด19 จะมีระยะเวลาฟักตัวระหว่าง 4 วันและ 8 วัน
<mark>0.6247</mark>
0.3753
0.1587
0.8413
14. ถ้ามีผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด19 จำนวน 10,000 คน จะมีกี่คน ที่จะมีระยะเวลาฟักตัวไม่เกิน 9 วัน
228 คน
1587 คน
8413 คน
<mark>9772 คน</mark>
15. 25% ของผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด19 ที่มีระยะฟักตัวต่ำที่สุด จะมีระยะเวลาฟักตัวน้อยกว่ากี่วัน
<mark>3.86 วัน</mark>
4.50 วัน
5.57 วัน
6.14 วัน

16. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ถูกต้อง

ความน่าจะเป็นเป็นฟังก์ชั่นทางคณิตศาสตร์ที่มีโดเมนเป็นเหตุการณ์ที่กำหนดและมีเรนจ์เป็นตัวเลขมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ความน่าจะเป็นเชิงจิตวิสัย เป็นการประเมินความน่าจะเป็นที่ใช้ประสบการณ์ความชำนาญของผู้ประเมิน

ความน่าจะเป็นจากการทดลอง ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้ จะเป็นค่าความน่าจะเป็นที่แท้จริง

ความน่าจะเป็นเชิงคลาสสิค เป็นความน่าจะเป็นที่คำนวณมาจากแซมเปิลสเปซที่สมาชิกแต่ตัวในแซมเปิลสเปซมีน้ำหนักการเกิด เท่ากัน

17. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ถูกต้อง

ความน่าจะเป็นเป็นตัวเลขที่นำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกต่าง ๆ เพื่อให้ความเสี่ยงต่อการตัดสินใจที่ผิดพลาด ลดน้อยลง

ความน่าจะเป็นที่คำนวณได้ หากมีค่าเป็นศูนย์ หมายความว่า เหตุการณ์ที่กำหนดไว้ในการคำนวณความน่าจะเป็น ไม่เกิดขึ้น แน่นอน

ความน่าจะเป็นที่คำนวณโดยการแจกแจงแบบปัวซองนั้น จำนวนความสำเร็จ (X) ที่เป็นไปได้ มีค่าตั้งแต่ 0, 1, 2,, n เมื่อ n คือ จำนวนครั้งของการทดลองทั้งหมด

ความน่าจะเป็นที่คำนวณโดยการแจกแจงปกติ ตัวแปรสุ่ม X จะต้องเป็นตัวแปรสุ่มแบบต่อเนื่อง

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 18 - ข้อ 22 กำหนดให้ f(x) = cx เมื่อ x = 1, 3, 5, 7, 9 และ f(x) = 0 เมื่อ x มีค่าอื่น ๆ 18. ค่า c ที่ทำให้ f(x) เป็นฟังก์ชันความน่าจะเป็นสำหรับตัวแปรสุ่มไม่ต่อเนื่องคือค่าใด <mark>1/25</mark> 1/9 -1/25 -1/9 19. จงคำนวณค่า P(X ≥ 4) 0 <mark>21/25</mark> 24/29 16/25 20. จงคำนวณค่า P(3 <u><</u> X < 7) 15/25 12/25 <mark>8/25</mark> 3/25 21. จงคำนวณค่าเฉลี่ยหรือคาดคะเนของตัวแปรสุ่ม X5.6 <mark>6.6</mark> 7.6 8.6 22. จงคำนวณค่าความแปรปรวนของตัวแปรสุ่ม X

7.66

6.55

<mark>5.44</mark>

2.33

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 23 - ข้อ 27 กำหนดให้ f(x) = cx เมื่อ 0 < x < 4 และ f(x) = 0 เมื่อ x มีค่าอื่น ๆ 23. ค่า c ที่ทำให้ f(x) เป็นฟังก์ชันความน่าจะเป็นสำหรับตัวแปรสุ่มต่อเนื่องคือค่าใด <mark>1/8</mark> 1/16 1/4 1/32 24. จงคำนวณค่า P(X < 2) 1/2 <mark>1/4</mark> 1/8 1/16 25. จงคำนวณค่า P(2 < X ≤ 3) <mark>5/16</mark> 5/8 4/16 4/8 26. 26. จงคำนวณค่าเฉลี่ยหรือคาดคะเนของตัวแปรสุ่ม X64/3 2/3 4/3 <mark>8/3</mark>

27. จงคำนวณค่าความแปรปรวนของตัวแปรสุ่ม imes

<mark>8/9</mark>

8/3

3/8

9/8

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถาม ข้อ 28 – ข้อ 29

ฝ่ายบุคคลขององค์กรหนึ่งต้องการประมาณค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานในองค์กร จึงสุ่มตัวอย่างพนักงานใน องค์กรจำนวน 10 คน พบว่าค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานตัวอย่างเป็น 32 พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็น 16.2 พันบาท หากต้องการประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานในองค์กร แบบจุด

28. ค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานในองค์กรนี้ และค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรดังกล่าว เป็นเท่าใด

32 พันบาท และ 16.2 พันบาท ตามลำดับ

32 พันบาท และ 5.12 พันบาท ตามลำดับ

- 3.2 พันบาท และ 16.2 พันบาท ตามลำดับ
- 3.2 พันบาท และ 5.12 พันบาท ตามลำดับ
- 29. ข้อใดต่อไปนี้ ถูกต้อง

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสัมพัทธ์ของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานใน องค์กรนี้ (%SE(X-bar)) คือ 16% ของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรฯ

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสัมพัทธ์ของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานใน องค์กรนี้ (%SE(X-bar)) คือ 16.2% ของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรฯ

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสัมพัทธ์ของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานใน องค์กรนี้ (%SE(X-bar)) คือ 5.12% ของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากรๆ

ไม่มีข้อใดถูกต้อง

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถาม ข้อ 30 – ข้อ 32

ฝ่ายบุคคลขององค์กรหนึ่งต้องการประมาณค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานในองค์กร จึงสุ่มตัวอย่างพนักงานใน องค์กรจำนวน 10 คน พบว่าค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานตัวอย่างเป็น 32 พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็น 16.2 พันบาท หากต้องการประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานในองค์กร ที่ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 90%

30. จากคำถามข้างต้น เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างที่ได้ ท่านต้องสมมติสิ่งใด จึงจะสามารถเลือกสูตรคำนวณได้ สมมติว่า ขนาดตัวอย่างมีขนาดใหญ่

สมมติว่า ทราบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัวพนักงานในองค์กร

สมมติว่า ตัวเลขค่าใช้จ่ายทางทันตุกรรมของตัวอย่างมาจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติ

ไม่ต้องสมมติสิ่งใด ข้อมูลที่ได้เพียงพอที่จะเลือกสูตรคำนวณได้แล้ว

31. จากสูตรที่ท่านเลือกใช้ในการประมาณค่าเฉลี่ยประชากร ที่ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 90% ท่านเปิดตาราง ได้ค่า Z หรือค่า t เป็น เท่าใด

ได้ค่า Z = 1.645

ได้ค่า 7 = 1.28

ได้ค่า t = 1.383

ได้ค่า t = 1.833

32. ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 90% ของค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัวพนักงานในองค์กร อยู่ในช่วงใด

(23.57, 40.43)

(25.44, 38.56)

(24.92, 39.08)

<mark>(22.61 , 41.39</mark>)

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 33 - ข้อ 37

ฝ่ายบุคคลขององค์กรหนึ่งต้องการประมาณค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานในองค์กร จึงสุ่มตัวอย่างพนักงานใน องค์กรจำนวน 50 คน พบว่าค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของครอบครัวพนักงานตัวอย่างเป็น 32 พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็น 16.2 พันบาท จงทดสอบสมมติฐานที่ว่า "ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัวพนักงานของ องค์กรนี้ ไม่เกิน 30 พันบาท" ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กำหนดให้ μ คือ ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัว พนักงานในองค์กร

33. สมมติฐานรองของการทดสอบสมมติฐานข้างต้นคือ

 μ ≥ 30 พันบาท

 $\mu \leq$ 30 พันบาท

<mark>μ > 30 พันบาท</mark>

 μ < 30 พันบาท

34. จากคำถามข้างต้น เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างที่ได้ ท่านต้องสมมติสิ่งใด จึงจะสามารถเลือกสูตรคำนวณได้ สมมติว่า ขนาดตัวอย่างมีขนาดใหญ่

สมมติว่า ทราบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัวพนักงานในองค์กร สมมติว่า ตัวเลขค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของตัวอย่างมาจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติ

ไม่ต้องสมมติสิ่งใด ข้อมูลที่ได้เพียงพอที่จะเลือกสูตรคำนวณได้แล้ว

35. ค่าสถิติที่คำนวณได้คือ

 $7 = 0.87^{2}$

Z = -0.873

T = 0.873

T = -0.873

36. เกณฑ์ที่ใช้ในการสรุปผลคือ

จะปฏิเสธ H0 ถ้า Z > 1.645

จะปฏิเสธ H0 ถ้า Z < - 1.645

จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.833

จะปฏิเสธ H0 ถ้า T < - 1.833

37. ผลการสรุปที่ได้คือ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ตัวอย่างที่ได้ยืนยันได้ว่า ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัว พนักงานขององค์กรนี้ ไม่เกิน 30 พันบาท

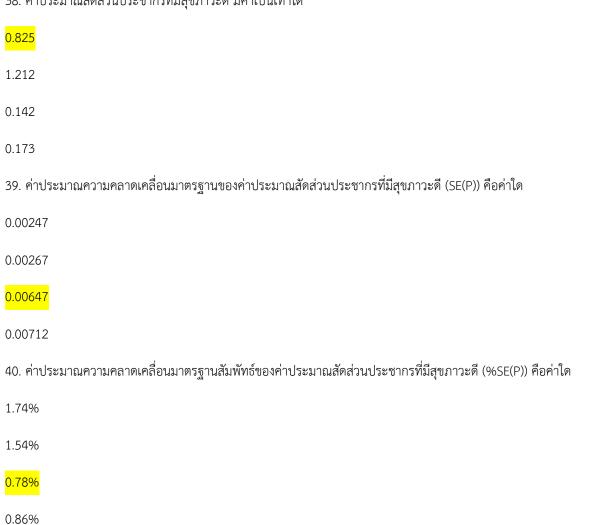
ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ตัวอย่างที่ได้ยืนยันได้ว่า ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัว พนักงานขององค์กรนี้ น้อยกว่า 30 พันบาท

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ตัวอย่างที่ได้ยืนยันไม่ได้ว่า ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัว พนักงานขององค์กรนี้ ไม่เกิน 30 พันบาท

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ตัวอย่างที่ได้ยืนยันไม่ได้ว่า ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทันตกรรมของประชากรครอบครัว พนักงานขององค์กรนี้ มากกว่า 30 พันบาท ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 38 – ข้อ 40

ในการศึกษาสุขภาวะของคนในประชากรหนึ่ง(ขนาดประชากรมี 20,000 คน) สุ่มตัวอย่างคนในประชากรจำนวน 3,450 คน และ ทำแบบทดสอบด้านสุขภาวะ พบว่า มีผู้ได้คะแนนจัดอยู่ในกลุ่มสุขภาวะดีจำนวน 2,847 คน จากตัวอย่างที่ได้ นำมาประมาณ สัดส่วนประชากรที่มีสุขภาวะดีแบบจุด จงตอบคำถามต่อไปนี้

38. ค่าประมาณสัดส่วนประชากรที่มีสุขภาวะดี มีค่าเป็นเท่าใด

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 41 – ข้อ 43

ในการศึกษาสุขภาวะของคนในประชากรหนึ่ง(ขนาดประชากรมี 20,000 คน) สุ่มตัวอย่างคนในประชากรจำนวน 3,450 คน และ ทำแบบทดสอบด้านสุขภาวะ พบว่า มีผู้ได้คะแนนจัดอยู่ในกลุ่มสุขภาวะดีจำนวน 2,847 คน จากตัวอย่างที่ได้ นำมาประมาณ สัดส่วนประชากรที่มีสุขภาวะดีที่ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 98% จงตอบคำถามต่อไปนี้

41. สูตรที่ท่านเลือกใช้ในการประมาณสัดส่วนประชากรที่มีสุขภาวะดี ที่ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 98% ท่านเปิดตาราง ได้ค่า Z เป็น เท่าใด

ได้ค่า Z = 2.3<mark>3</mark>

ได้ค่า Z = 1.28

ได้ค่า Z = 2.05

ได้ค่า Z = 1.96

42. ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 98% ของสัดส่วนประชากรที่มีสุขภาวะดี อยู่ในช่วงใด

$0.81 < \pi < 0.84$

0.817 < < 0.833

 $0.812 < \pi < 0.838$

ไม่มีข้อใดถูกต้อง

43. ช่วงแห่งความเชื่อมั่น 98% ของจำนวนคนในประชากรที่มีสุขภาวะดี อยู่ในช่วงใด

16,340 คน ถึง 16,660 คน

16,240 คน ถึง 16,760 คน

16,200 คน ถึง 16,800 คน

ไม่มีข้อใดถูกต้อง

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 44 – ข้อ 48

ในการศึกษาสุขภาวะของคนในประชากรหนึ่ง(ขนาดประชากรมี 20,000 คน) สุ่มตัวอย่างคนในประชากรจำนวน 3,450 คน และ ทำแบบทดสอบด้านสุขภาวะ พบว่า มีผู้ได้คะแนนจัดอยู่ในกลุ่มสุขภาวะดีจำนวน 2,847 คน จากตัวอย่างที่ได้ จงทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า สัดส่วนประชากรผู้มีสุขภาวะดี เท่ากับ 85% ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กำหนดให้ π คือสัดส่วนประชากรผู้มีสุขภาวะดี

44. สมมติฐานรอง ในการทดสอบสมมติฐานคือ

 $H1: \pi = 0.85$

 $H1: \pi = 85$

 $H1: \pi \neq 0.85$

H1: $\pi \neq 85$

45. สูตร Z ที่ใช้ในการคำนวณ จะให้ค่าสถิติที่มีความน่าเชื่อถือสูง เมื่อใด

<mark>เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ</mark>่

เมื่อทราบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

เมื่อมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05

ไม่มีข้อใดถูกต้อง

46. ค่าสถิติ Z ที่คำนวณได้ คือ

Z = -3.86

Z = 4.11

Z = 3.86

Z = -4.11

47. เกณฑ์ที่ในการสรุปผลคือ

ปฏิเสธ H0 ถ้า |Z| > 1.645

ปฏิเสธ H0 ถ้า |Z| > 1.28

ปฏิเสธ H0 ถ้า |Z| > 1.96

ปฏิเสธ H0 ถ้า |Z| > 2.575

48. ผลการทดสอบสมมติฐานคือ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันได้ว่า สัดส่วนประชากรผู้มีสุขภาวะดี เท่ากับ 85%

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันได้ว่า สัดส่วนประชากรผู้มีสุขภาวะดี ไม่เท่ากับ 85%

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันไม่ได้ว่า สัดส่วนประชากรผู้มีสุขภาวะดี เท่ากับ 85%

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันไม่ได้ว่า สัดส่วนประชากรผู้มีสุขภาวะดี ไม่เท่ากับ 85%

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 49 – ข้อ 53

นักวิจัยต้องการตรวจสอบว่าอาหารเสริมวิตามินอีสามารถเพิ่มความสามารถทางปัญญาในสตรีสูงอายุ (อายุระหว่าง 75-80 ปี ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างหญิงชราจานวน 9 คน รับประทาน อาหารเสริมวิตามินอีเป็นเวลาหกเดือน และกลุ่มที่ 2 สุ่มตัวอย่างหญิงชราจำนวน 10 คน รับประทานอาหารเสริมหลอก(ไม่มี วิตามินอี) เป็นเวลาหกเดือน เมื่อครบหกเดือนนำหญิงชราทั้งสองกลุ่มไปทดสอบการจดจำ พบว่า กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการ ทดสอบเป็น 30 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.9 คะแนน และกลุ่มที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบเป็น 24 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.2 กะแนน จงทดสอบสมมติฐานที่ว่า วิตามินอีสามารถเพิ่มคะแนนการทดสอบการจดจำได้ ที่ ระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติว่าคะแนนการทดสอบของหญิงชราทั้ง 2 กลุ่มมีการแจกแจงปกติ

กำหนดให้ μ 1 = ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมวิตามินอี (กลุ่มที่ 1)

μ2 = ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมหลอก (กลุ่มที่ 2)

49. สมมติฐานรอง ของการทดสอบสมมติฐานคือ

 $\text{H1}: \mu\text{1}-\mu\text{2} \leq 0$

 $H1: \mu 1 - \mu 2 \ge 0$

 $H1: \mu1 - \mu2 > 0$

 $H1: \mu 1 - \mu 2 < 0$

50. สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้างต้น ใช้สูตรคำนวณเป็นสูตรใด

สูตร Z-Test กรณีที่ขนาดตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีขนาดใหญ่

สูตร Z-Test กรณีที่ทราบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรทั้งสองกลุ่ม

สูตร T-Test กรณีที่ ความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มมีค่าเท่ากัน

สูตร T-Test กรณีที่ ความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มมีค่าไม่เท่ากัน

51. ค่าสถิติที่คำนวณได้เป็นเท่าใด

Z = 1.985

T = 1.985

T = 1.997

Z = 1.997

52. เกณฑ์การสรุปผลคือ

ปฏิเสธ H0 ถ้า Z > 1.645

ปฏิเสธ H0 ถ้า Z > 1.96

ปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.74

ปฏิเสธ H0 ถ้า T > 2.11

53. ผลสรุปของการทดสอบสมมติฐานนี้คือ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมวิตามินอี (กลุ่มที่ 1) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมหลอก (กลุ่มที่ 2)

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันไม่ได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริม วิตามินอี (กลุ่มที่ 1) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมหลอก (กลุ่มที่ 2)

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมวิตามินอี (กลุ่มที่ 1) ไม่ได้สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมหลอก (กลุ่มที่ 2)

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันไม่ได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริม วิตามินอี (กลุ่มที่ 1) ไม่ได้สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของกลุ่มหญิงชราที่ได้รับอาหารเสริมหลอก (กลุ่มที่ 2) ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 54 – ข้อ 58

นักวิจัยผู้หนึ่งคาดว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงมีโอกาสที่จะรอดชีวิตใน 1 ปีข้างหน้า ต่ำกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยง น้อย กว่า 0.1 จึงทำการสุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงจำนวน 39 คน และสุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยงจำนวน 53 คน เมื่อเวลาผ่านไป 1 ปี พบว่า มีผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงที่ยังมีชีวิตอยู่จำนวน 28 คน และมีผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยงที่ยัง มีชีวิตอยู่จำนวน 50 คน จากตัวอย่างที่ได้จงทดสอบสมมติฐานข้างต้นที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

กำหนดให้ π 1 คือสัดส่วนผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยง ที่จะรอดชีวิตใน 1 ปีข้างหน้า

 π 2 คือสัดส่วนผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยง ที่จะรอดชีวิตใน 1 ปีข้างหน้า

54. สมมติฐานรอง ของการทดสอบสมมติฐานคือ

 $H1: \pi 1 - \pi 2 < 0.1$

 $H1: \pi 1 - \pi 2 > 0.1$

 $H1: \pi 1 - \pi 2 \neq 0.1$

ไม่มีข้อใดถูกต้อง

55. ตัวสถิติหรือสูตรที่ใช้คือสูตรใด

Z - Test กรณี ที่ผลต่างของสัดส่วนประชากรเป็นศูนย์

Z – Test กรณี ที่ผลต่างของสัดส่วนประชากรไม่เป็นศูนย์

T – Test กรณี ที่ความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่มเท่ากัน

T - Test กรณี ที่ความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่มไม่เท่ากัน

56. ค่าสถิติที่ได้คือค่าใด

Z = 1.582

T = 1.582

Z = 2.645

T = 2.645

57. เกณฑ์การสรุปผลคือ

จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 2.33

จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.28

จะปฏิเสธ H0 ถ้า Z > 1.28

จะปฏิเสธ H0 ถ้า Z > 2.33

58. การสรุปผลการทดสอบสมมติฐานคือ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันได้ว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงมีโอกาสที่จะรอดชีวิตใน 1 ปีข้างหน้า ต่ำ กว่าผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยง น้อยกว่า 0.1

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันได้ว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงมีโอกาสที่จะรอดชีวิตใน 1 ปีข้างหน้า ต่ำ กว่าผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยง มากกว่า 0.1

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันไม่ได้ว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงมีโอกาสที่จะรอดชีวิตใน 1 ปี ข้างหน้า ต่ำกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยง น้อยกว่า 0.1

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ตัวอย่างที่ได้ยืนยันไม่ได้ว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงมีโอกาสที่จะรอดชีวิตใน 1 ปี ข้างหน้า ต่ำกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีสัตว์เลี้ยง มากกว่า 0.1

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 59 – ข้อ 64

เจ้าของธุรกิจแห่งหนึ่งคาดว่า การมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านจะทำให้ค่าเฉลี่ยยอดขายเพิ่มขึ้นอย่างมาก 10,000 บาท เพื่อเป็นการ ตรวจสอบการคาดการณ์ของเขา เขาจึงให้การบันทึกยอดขายสาขาตัวอย่างจำนวน 11 สาขา ก่อนที่มีการแสดงสินค้าหน้าร้าน และ เมื่อมีการแสดงสินค้าหน้าร้าน ได้ข้อมูลยอดขายดังนี้ (หน่วยเป็นหมื่นบาท)

สาขาที่	ยอดขายเมื่อมีจุด แสดงสินค้า	ยอดขายก่อนมีจุด แสดงสินค้า	ผลต่าง	กำลังสอง ของผลต่าง
1	48	45 3		9
2	50	52 -2		4
3	75	72	72 3	
4	69	68	58 1	
5	64	59	5	25
6	64	66	66 -2	
7	53	49 4		16
8	80	76 4		16
9	67	61	6	36
10	62	56	6	36
11	57	51	6	36
		ผลรวม	34	192

จากข้อมูลข้างต้น จงทดสอบสมมติฐานของเจ้าของธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1

กำหนดให้ $\,\mu \text{d} = \mu \text{1} - \mu \text{2}\,$

 μ 1 คือ ค่าเฉลี่ยยอดขายสินค้า เมื่อมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้าน

 μ 2 คือ ค่าเฉลี่ยยอดขายสินค้า ก่อนมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้าน

59. ค่าเฉลี่ยผลต่างยอดขายระหว่างเมื่อมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านและก่อนมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านของตัวอย่าง (d-bar) มีค่าเป็น เท่าใด

34/11

192/11

```
-34/11
-192/11
60. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างยอดขายระหว่างเมื่อมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านและก่อนมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านของตัวอย่าง
(Sd) มีค่าเป็นเท่าใด
8.690
<mark>2.948</mark>
7.900
2.811
61 สมมติฐานรอง ของการทดสอบสมมติฐานคือ
H1 : μd > 1 หมื่นบาท
\text{H1}: \mu \text{d} < 1 หมื่นบาท
H1 : µd ≥ 1 หมื่นบาท
H1 : \mud \leq 1 หมื่นบาท
62. ค่าสถิติ T ที่ได้คือค่าใด
T = 0.352
T = 1.352
T = 2.352
T = 3.352
63 เกณฑการสรุปผลคือ
จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.372
จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.812
จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.363
จะปฏิเสธ H0 ถ้า T > 1.796
```

64. การสรุปผลการทดสอบสมมติฐานคือ

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ตัวอย่างยืนยันไม่ได้ว่า การมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านจะทำให้ค่าเฉลี่ยยอดขายเพิ่มขึ้นอย่างมาก 10,000 บาท

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ตัวอย่างยืนยันไม่ได้ว่า การมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านจะทำให้ค่าเฉลี่ยยอดขายเพิ่มขึ้นมากกว่า 10,000 บาท

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า การมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านจะทำให้ค่าเฉลี่ยยอดขายเพิ่มขึ้นอย่างมาก 10,000 บาท

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า การมีจุดแสดงสินค้าหน้าร้านจะทำให้ค่าเฉลี่ยยอดขายเพิ่มขึ้นมากกว่า 10,000 บาท

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 65 – ข้อ 72

นักวิจัยผู้หนึ่งต้องการศึกษาว่าปริมาณคาเฟอีนที่ต่างกันมีผลต่อการจดจำหรือไม่ จึงทำการรวบรวมข้อมูลโดยสุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วม การทดสอบจำนวน 15 คน และแบ่งผู้เข้าร่วมการทดสอบออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คนเท่า ๆ กัน กลุ่มที่ 1 ให้บริโภคเครื่องดื่มที่ ส่วนผสมคาเฟอีน 34 มิลลิกรัม กลุ่มที่ 2 ให้บริโภคเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมคาเฟอีน 100 มิลลิกรัม และกลุ่มที่ 3 ให้บริโภคเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมคาเฟอีน 160 มิลลิกรัม หลังจากบริโภคแล้วนำคนทั้งหมดมาทดสอบการจดจำคำต่าง ๆ ที่ทุกคนได้อ่านไปคนละ 1 รอบ บันทึกจำนวนคำที่จดจำได้ของแต่ละคนได้ข้อมูลดังนี้

	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	
	7	11	14	
	8	14	12	
	10	14	10	
	12	12	16	
	7	10	13	ผลรวม
ผลรวม	44	61	65	170
ผลรวมกำลังสอง	406	757	865	2028

65. สมมติฐานรอง ของการทดสอบสมมติฐานคือ

H1 : มีปริมาณคาเฟอีนอย่างน้อย 1 ระดับการบริโภค ที่มีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบแตกต่างไปจากปริมาณคาเฟอีนระดับ การบริโภคอื่น ๆ

H1 : ปริมาณคาเฟอีนทุกระดับการบริโภคมีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบความแตกต่างกันทั้งสิ้น

H1 : ปริมาณคาเฟอีนทุกระดับการบริโภคมีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบไม่แตกต่างกัน

H1 : ปริมาณคาเฟอีนทุกระดับการบริโภคมีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบเท่ากัน

66. ข้อใด ไม่ใช่ข้อสมมติของการทดสอบสมมติฐานนี้

ตัวอย่างสุ่มแต่ละกลุ่มเป็นอิสระกัน

ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มต้องเท่ากัน

ขนาดตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มต้องมีขนาดใหญ่

ตัวอย่างที่ได้มาจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติทุกกลุ่ม

67. ค่า SST ที่คำนวณได้คือค่าใด
24.876
49.733
101.333
151.066
68. ค่า SSW ที่คำนวณได้คือ
24.876
49.733
<mark>51.600</mark>
4.300
69. ข้อใดไม่ถูกต้อง
ค่า MSB = 24.867
ค่า องศาแห่งความเป็นอิสระของ Total เป็น 13
<mark>ค่า องศาแห่งความเป็นอิสระของ Total เป็น 13</mark> ค่า SSB = 49.733
ค่า SSB = 49.733
ค่า SSB = 49.733 ค่า MSW = 4.3
ค่า SSB = 49.733 ค่า MSW = 4.3 70. ค่าสถิติ F ที่คำนวณได้คือ
ค่า SSB = 49.733 ค่า MSW = 4.3 70. ค่าสถิติ F ที่คำนวณได้คือ 3.783
ค่า SSB = 49.733 ค่า MSW = 4.3 70. ค่าสถิติ F ที่คำนวณได้คือ 3.783 4.783
ค่า SSB = 49.733 ค่า MSW = 4.3 70. ค่าสถิติ F ที่คำนวณได้คือ 3.783 4.783
ค่า SSB = 49.733 ค่า MSW = 4.3 70. ค่าสถิติ F ที่คำนวณได้คือ 3.783 4.783 5.783 6.783

จะปฏิเสธ H0 ถ้า F > 2.61

จะปฏิเสธ H0 ถ้า F > 3.49

72. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานคือ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า มีปริมาณคาเฟอีนอย่างน้อย 1 ระดับการบริโภค ที่มีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ ของผู้ทดสอบแตกต่างไปจากปริมาณคาเฟอีนระดับการบริโภคอื่น ๆ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ปริมาณคาเฟอีนทุกระดับการบริโภคมีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบความแตกต่างกันทั้งสิ้น ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ปริมาณคาเฟอีนทุกระดับการบริโภคมีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบไม่แตกต่างกัน ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ปริมาณคาเฟอีนทุกระดับการบริโภคมีค่าเฉลี่ยคำที่จดจำได้ของผู้ทดสอบเท่ากัน

ข้อมูลต่อไปนี้ ใช้ตอบคำถามข้อ 73 – ข้อ 78

นักวิจัยต้องศึกษาความเกี่ยวข้องกันของการเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่ จึงสุ่มตัวอย่างคุณแม่ที่ลูกมี อาการออทิสติกและคุณแม่ที่ลูกไม่มีอาการออทิสติก และบันทึกระยะเวลาการให้นมแม่ของคุณแม่ ได้ข้อมูลในรูปข้างล่าง

	ระยะเวลาการให้นมแม่				
อาการออทิสติก	ไม่เคยให้ นมแม่	น้อยกว่า 2 เดือน	2 ถึง 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน	รวม
มือาการ	241	198	164	215	818
ไม่มีอาการ	20	25	27	44	116
รวม	261	223	191	259	934

จงใช้การทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาข้อสรุปถึงความเกี่ยวข้องกันของการเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

73. สมมติฐานรอง ของการทดสอบสมมติฐานนี้คือ

H1 : การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่เป็นอิสะกัน

H1 : การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่ไม่เป็นอิสะกัน

H1 : การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

H1 : การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

74. จากตาราง 2 ทาง จำนวนคนที่เก็บข้อมูลได้ในช่อง มีอาการและน้อยกว่า 2 เดือน (O12) คือ 198 แล้ว ความถี่คาดหวัง (E12) ของช่องดังกล่าวคือ

E12 = 27.696

E12 = 167.278

E12 = 195.304

E12 = 32.415

75. จากตาราง 2 ทาง จำนวนคนที่เก็บข้อมูลได้ในช่อง ไม่มีอาการและ 2 ถึง 6 เดือน (O23) คือ 27 แล้ว ความถี่คาดหวัง (E23) ของช่องดังกล่าวคือ

E23 = 32.415

```
E23 = 27.696
```

E23 = 23.722

E23 = 32.167

76. ค่าสถิติ Chi-square เป็นเท่าใด

ค่าสถิติ Chi-square = 5.217

ค่าสถิติ Chi-square = 8.217

<mark>ค่าสถิติ Chi-square = 11.217</mark>

ค่าสถิติ Chi-square = 14.217

77. เกณฑ์การสรุป ของการทดสอบสมมติฐานนี้ คือ

จะปฏิเสธ H0 ถ้า ค่า Chi-Square > 3.841

จะปฏิเสธ H0 ถ้า ค่า Chi-Square > 5.991

จะปฏิเสธ H0 ถ้า ค่า Chi-Square > 7.815

จะปฏิเสธ H0 ถ้า ค่า Chi-Square > 9.488

78. การสรุปผลในการทดสอบสมมติฐานนี้ คือ

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่ไม่เป็นอิสะ กัน

ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันได้ว่า การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่เป็นอิสะกัน ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันไม่ได้ว่า การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่เป็นอิสะกัน

ไม่ปฏิเสธ H0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวอย่างยืนยันไม่ได้ว่า การเกิดอาการออทิสติกของเด็กและระยะเวลาในการให้นมแม่ไม่เป็นอิ สะกัน 79 ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง

ในการทดสอบสมมติฐาน ตัวอย่างที่ได้นำมายืนยันว่า ข้อความใน H0 เป็นจริงหรือไม่

ในการคำนวณช่วงแห่งความเชื่อมั่น 95% ของค่าเฉลี่ยประชากร ความหมายของความเชื่อมั่น 95% คือ ตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง จะ ให้ช่วงขอบเขตล่างและขอบเขตบนคลุมค่าเฉลี่ยประชากรได้ถึง 95 ตัวอย่าง

ค่าระดับนัยสำคัญ คือความน่าจะเป็นที่จะไม่ปฏิเสธ H0 ทั้ง ๆ ที่ H0 เป็นเท็จ ไม่มีข้อใดถูกต้อ

80. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ถูกต้อง

ขนาดตัวอย่างที่มากขึ้น ทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากร ลดลง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยลง ทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าประมาณค่าเฉลี่ยประชากร ลดลง ขนาดตัวอย่างที่มากขึ้น ทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าประมาณสัดส่วนประชากร ลดลง

<mark>ไม่มีข้อใด ไม่ถูกต้อง</mark>
